

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی فهم راویان

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 54، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سیدعلی دلبری - دانشیار گروه علوم قرآنی و حدیث دانشگاه علوم اسلامی رضوی

محمد زنده دل - طلبه سطح چهار حوزه علمیه خراسان

خلاصه مقاله:

از عناصر موثر در تشخیص درست معنای حدیث، دقت و مطالعه در چگونگی فهم و برداشت راوی آن است. فهم راوی گونه های متفاوتی دارد و فقیه می تواند آن را از طرق مختلف استخراج کند. تاثیر درخور توجه فهم راوی در استنباطات فقهی سبب شده تا این عنصر از دیرباز مدنظر فقیهان و محدثان شیعه قرار گیرد؛ اما اصولیان مباحث نظری مانند حجیت آن را اصلاً به بحث نگذاشته اند. این نوشتار با رویکردی توصیفی تحلیلی درصدد است با محوریت احادیث افتایی، به تجزیه و تحلیل فهم راوی بپردازد و اصول حجیت فهم راوی را بیان و در مواردی نقد و اثبات کند که فهم راوی، اجتهاد شخصی وی به شمار نمی آید و نیز شرایط حجیت فهم راوی و به دور بودن آن از قلمرو اجتهادات شخصی را بررسی می کند. فهم و برداشت عرفی راوی، جزء اخبار حسی و بر طبق اصول عقلانی در محاورات است و از اعتبار کافی برخوردار است. از مصادیق فهم عرفی عبارت اند از: تعیین مشارالیه کلام امام، تفسیر فعل معصوم، تعیین مرجع ضمیر در احادیث مضمر، ذکر مصداق فهم عرفی عبارت است از: استخراج شده از سوال راوی. اجتهاد شخصی و اخبار حدسی راوی درخور اعتماد نیست و در فرض شک در حسی یا حدسی بودن برداشت راوی، اصل در حسی بودن گزارش راوی است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635431>

